

Sygn. akt V CZ 45/02

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2002 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Sławomira F.

przeciwko Katarzynie P.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 maja 2002 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 listopada 2001 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2001 r. Sąd Apelacyjny odrzucił kasację pozwanej od wyroku sądu drugiej instancji wydanego w sprawie o rozwód. Sąd wskazał, że wniesiona kasacja nie zawiera wszystkich elementów wymaganych przez ustawę: brak jest w niej wskazania podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, a także nie przytoczono okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Te braki kasacji nie podlegają naprawieniu w sposób właściwy dla usuwania braków formalnych pisma procesowego i uzasadniają odrzucenie kasacji.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik pozwanej wywodzi, że w aktach sprawy znajduje się jedynie pierwsza strona wniesionej kasacji, mimo że listem poleconym została ona wysłana w całości, tzn. wraz z tymi elementami, których brak spowodował odrzucenie,

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Nawet gdyby przyjąć, że to w Sądzie zaginęły strona druga i trzecia wniesionej kasacji (dołączone do zażalenia}, to nadal kasacja ta nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 393³ § 1 k.p.c. Przepis ten zawiera bowiem (w pkt 3), nieprzewidziany poprzednio, obowiązek przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Oznacza to, że poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia niezbędne jest dodatkowo wskazanie, jakie w sprawie występuje zagadnienie prawne lub jakie przepisy powinny zostać zinterpretowane przez Sąd Najwyższy z uwagi na poważne wątpliwości, jakie budzą lub też z uwagi na rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 393 § 1 pkt 1 i 2).

Wskazanego wymagania nie spełnia kasacja pozwanej. Wymaganie to, zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem Sądu Najwyższego, jest wymaganiem odnoszącym się do kasacji jako szczególnego środka odwoławczego i nie podlega sanacji.

Wymaganiu przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania nie czyni przy tym zadość przytoczenie podstaw kasacji i ich uzasadnienia. Kasacja dotknięta takim brakiem podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna. (Por. w szczeg. orzec. SN z 9 listopada 2000 r. II CKN 1385/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 51 oraz orzec. SN z 12 grudnia 2000 r. V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52).

Stanowisko to podtrzymane zostało w orzec. SN z 5 kwietnia 2001 r. I CZ 30/01 (dotychczas nie publ.). W jego uzasadnieniu podkreśla się m. in., że za spełnienie wymogu przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może być uznane powołanie się przez skarżącego na naruszenie prawa materialnego i uchybienia procesowe, gdyż oznacza to jedynie sprostanie wymaganiom zawartym w art. 393³ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie sposób utożsamiać przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (choćby najbardziej obszernego) ze spełnieniem warunku przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. O odrębności wymagań ustawy świadczy już samo ujęcie przez ustawodawcę każdej z wymienionych przesłanek w odrębnym punkcie.

Zażalenie podlegało zatem oddaleniu (art. 393¹⁸ § 1 w zw. z art. 393¹⁹ i art. 385 k.p.c.).